

Призначена Богом.

1. При - зна - че - на Бо - гом ме - ні Прек - рас - на, ми - ла, ко - хан - на Див
 2. шла дов-го- жда - на ця мить. Де ми по-єд - на - ли до - лі. Пі -

люсь як у мрій-но-му сні На те-бе мо-я на - ре - чен-на. І ба - чув о-чах тво-їх
 де - мо в не-зві - да-ну путь, За ру-ки у-зяв-шись з то - бо - ю.

гли - бо - ких і ча - рів них Сви - тан-ків вес- ня - них кра - су і

ра-ніш-ню кві - тів ро-су 2. Прий 3. За те-бе я Бо - га мо - лю, здій - ма-ю-чи о - чі до

не - ба Є - ди - ну те-бе лиш люб - лю І дя - ку-ю Бо-гу за те - бе. І

хай про-хо- дять лі - та Та все ж лю бов не ми - на - є. Ні -

ко - ли не згас - не во - на. По - вік лю-бов про - бу - ва - є.